

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro plena reconciliatione veraq[ue] vit[a]e eme[n]datione: item pro
charitatis Dei, cæterarumq[ue] virtutum infusione: deniq[ue] pro arrepti
propositi & vocationis consummatione, Precatio XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

*Pro plena reconciliatione veraq; vitæ emendatione: item pro charitatis Dei, ceterarumq; virtutum infusione: denique pro arrepti propofiti & vocationis consummatione, Pre-
catio XV.*

O Rex gloriæ & Deus infinitæ Maiestatis, ô sol iustitiæ, & sapientia Dei Patris, O Rex regum & Dominum dominantium, ô Sanctorum gloria & corona, ô Angelorum decus & pulchritudo, O dulcedo ineffabilis, ô bonitas incomprehensibilis, pijsime & mitissime Domine Iesu Fili Dei viui, ex parte & affectu vniuersæ creaturæ tuæ, & præsertim tuæ dulcissimæ matris virginis Mariæ, omniumq; pariter Sanctorum & electorum tuorum, millesies milies & infinities vltra, te adoro, laudo, benedico, glorifico & honorifico pro cunctis his subsannationibus, blasphemijs, & exprobrationibus, tam improbo liuidoq; ex corde in te euomitis, & à te tam mitissimè & benignissimè perpessus, quæ vniuersa cum cordis tui patientia & benignitate in vnione eiusdem tui paterni amoris & pietatis, qua pro nobis eadem sustinuisi, cœlestiq; Deo Patri obtulisti, tibi denud offerens: per cor tuum & pijsimum & amantissimum tibi satisfacio pro vniuersis peccatis & delictis meis, quibus per omnem meæ vitæ cursum toties atque innumerabiliter te Deum & patrem meum iterum crucifixi & blasphemaui turpiter, pro dolor, & grauiter nimis: cum omnibus pretiosi tui sanguinis guttis, cunctisq; tuis lachrymis amarissimis, per quam humilimè & affectuosissimè obsecrans, atque per omnia profuuda vulnera, cunctoq; immensos corporis tui dolores, & animæ tuæ tristitias & angustias te exorans, reuoca me miserum & errantem peccatorem, amplectere & tene reuertentem, conforta dolentem, abluere ac absolue contritè cuncta humiliterq; confitentem, instrue ignorantem, præserua & roborare fragilem, dita atque decora egenum & pauperem. Conuertere frigus meæ ignauitiæ, tepiditatis & malitiæ in charitatis tuæ ardorem, meam insipiditatem in tuæ suauitatis saporem, meam fluxibilitatem & instabilitatem in tuæ virtutis gratiæ constantiam. Effice itaque Iesu amantissime, extraneas cogitationes & delectationes omnes mihi amarescere, cunctasq; mundi vanitates corde meo vilescere, vt quæ extra te sunt spretis omnibus, amare valeam nihil, nec quicquam concupiscere, nisi te per amorem sequi: meq; delectet nihil, nisi vitæ ac passioni tuæ per imitationem conformari, vt omnem vitæ meæ ordinisq; rigorem, atque cuncta alia aduersa & flagella tua, ex charitate tui & patientissimè & gaudenter sustineam, ad maioraq; etiam, quæcunque imponere mihi placuerit, suscipienda, sine vlla cordis retractatione fac me tibi possim offerre, veraciterq; resignare, vt nulla blasphemia, nulla amaritudo, nullave impatientia cor meum tangat, sed tuam quæ plusquam paterna est, dilectionem, semper attendam, tuam prouidentiam semper in memoria teneam, tibi ex integro me committam ac relinquam, de manuq; tua omnia recipiens, semper tibi gratias agam.

Infunde mihi etiam, & confirma in me dulcis & pie Iesu, veram humilitatem, patientiam & benignitatem, cum sanctissima corporis & spiritus castitate coniunctam, vt sicuti tu pie Domine ob nullius impropria & calumnias, nec ob matris tuæ dulcissimè dolores immensos, nec ob pœnarum tuarum & multitudinem & acerbitatem, nec vllam denique ob causam de Cruce descendere voluisti, ita nec ego homuncio vilissimus ob cuiuscunque afflictionis grauitatem, vel hominum oblocutiones & ludibria, vel quamlibet mundi delectationem,

aut ad inimicorum meorum suggestionem, hanc meam conuersionem & uocationem dimittam, rursusque occupationibus me secularibus implicem, aut peccata olim commissa iam denuo reiterem: sed indissolubili semper charitate tibi adherendo, merear in passione tibi nunc conformari, & tuis electis fidelioribus in futuro associari, Amen.

Actio gratiarum pro misericordissima Latronis ad Christi dextram pendentis conseruatione, & ignominiosa suribundaque, Christi vestium partitione.

CAPVT XVI.

Rector, salus, & spes vnica animæ meæ Christe Iesu pijsime: quàm immensa & superfluentissima atque inexhaustibilis est misericordia, bonitas & charitas tua, quam nunc non modo ostendisti, verùm etiam præstitisti exuberantissimè, & quidem inimicis tuis etiam crudelissimis. Siquidem cum à perfidis ac sceleratissimis Iudæis, ab eorumque ministris atque à licitoribus probrorum, blasphemiarum, nec non exprobrationum iaculis, virulenta obstinataque ex malitia ac liuore, feruidè, impudenterque nimis impetereris, dolorosè quoque in intimis tuis fauciareris: quando etiamnum post hæc tecum qui crucifixi fuere latrones, ad irrogandas itidem tibi contumelias & blasphemias sese erigerent, tibi que præstita alijs beneficia impropere aggredierentur: ex tunc illic, cum plurimum necessarius, tum heu non mediocriter contemptus, ab eis tibi & celesti tuo Patri exprobratus, erupit, seseque largissimè diffudit fons inexhaustæ pietatis atque tui diuini amoris, se Diuinæ iustitiæ ac Patris iræ obijciens, quam iusto Dei iudicio pessimi meruerant blasphemi, ut clamore valido ex eximia charitate eaque ardentissima multis cum amarissimis lachrymis pro hostibus tuis vniuersis Patrem deprecareris, dicens: *Pater dimite illis: Non enim sciunt quid faciunt, miserebaris cordialiter bone Iesu tuæ furiosæ gentis cæcitatem, & licet tanta eorum esset malitia, ut excusationem non admitteret, nihilò minùs, quantum potuisti, feruentissima oratione tua, eos apud Patrem excusasti, quod nobis antea docendo tradidisti opere simul adimplens, ut amemus videlicet inimicos nostros, & oremus pro illis qui nos persequuntur, sicuti quoque de te Propheta prædixerat dicens: Pro eo ut me diligerent detrahebant mihi: ego autem orabam.*

Luc. 23.

Matth. 5.
Lucæ 6.
Psal. 108.Sap. 1.
Ezech. 18.

1. Tim. 2.

Quam hinc modo liquido relucet, ô dulcis & amantissime Domine Iesu, immensa tua erga nos & incõprehensibilis bonitas & dilectio, quod nõ læteris in perditione morientium, neque velis mortem peccatoris, sed ut conuertatur & viuat, qui omnes vis saluos nos fieri & neminem perire: cum tantis angustijs, tot innumeris doloribus correptus, tot blasphemijs & contumelijs affectus, adhuc voce lugubri dolorum tuorum quasi factus immemor, pro hostibus Patrem exorares, quando alij ob pænarum vehementiam etiam sibi charissimos quosque amicos facile obliuioni tradant, nec possint vel pro seipsis orare, ita in doloribus absorpti.

Hanc tuam patientiam & benignitatem, is qui ad dextram tibi pependit latronum, ut vidit, quod scilicet Patrem pro illis, etiam qui tot in te probra conijcerent, tam diris quoque affecerat cruciatibus, tam amicabiliter deprecareris, prorsus immutatus est, & coepit eum dolor ac poenitentia scelerum suorum vehemens,

id